

Iranian Standardization of Parent-Assisted Child Emotion Regulation Scale (PACER)

Zahra Zahedi

PhD Student in Counseling, University of Hormozgan, Bandar Abbas, Iran. zahediz632@gmail.com

Kourosh Mohammadi

Assistant Professor, Department of Counseling, University of Hormozgan, Bandar Abbas, Iran. mohammadi.km@gmail.com

Anvar Dastbaz*

Corresponding Author, Assistant Professor, Department of Counseling, University of Kurdistan, Sanandaj, Iran. E-mail: Anvardastbaz@uok.ac.ir

Arman Azizi

PhD in Counseling, University of Isfahan, Isfahan, Iran. armanazizi2020@gmail.com

Abstract

The primary objective of this study was to identify the factors influencing the Parent-Assisted Child Emotion Regulation Scale (PACER) in parents of children under ten years of age, and subsequently establish its Iranian standardization measure. This study employed the correlational research method through factor analysis, with the research population consisting of all parents with children aged under ten in Sanandaj city in 2022. Data was obtained through Morgan's table and available sampling methods, resulting in a sample size of 363 participants. The revised version of the Parent-Assisted Child Emotion Regulation Scale (PACER) was implemented on the research sample following translation and validation against content validity criteria. Principal components analysis was subsequently employed to identify the 10 main factors of the scale, which were further validated through confirmatory factor analysis. The determined factors included behavioral commitment, problem-solving, social support, rumination, distraction, reappraisal, acceptance, expression suppression, projection, and avoidance, which demonstrated reliability coefficients ranging from 0.84 to 0.91. The overall alpha coefficient for the scale was found to be 0.89. Additionally, the convergence and divergence of the questionnaire were confirmed through comparison with two other related questionnaires. The results of the study revealed that the Parent-Assisted Child Emotion Regulation Scale (PACER) exhibits acceptable validity and reliability, making it suitable for use in the fields of education and family therapy within the Iranian context.

Keywords: Parent-Assisted Child Emotion Regulation, Behavioral Commitment, Emotional Suppression, Emotional Acceptance

Cite this Article: Zahedi, Z., Mohammadi, K., Dastbaz, A., & Azizi, A. (2024). Iranian Standardization of Parent-Assisted Child Emotion Regulation Scale (PACER). *Educational Measurement*, 15(57), 107-130. <https://doi.org/10.22054/jem.2024.71058.3415>

© 2016 by Allameh Tabataba'i University Press

Publisher: Allameh Tabataba'i University Press

DOI: <https://doi.org/10.22054/jem.2024.71058.3415>

Extended Abstract

Introduction

Emotions hold a crucial role in human evolution (Olson et al., 2020). Given their dynamic and influential nature within human mental processes, the concept of emotion regulation has seen significant emergence within the field of psychology in recent times (Endrerud & Vikan, 2007). Emotion regulation can be understood as an individual's capacity to control and manage specific emotions or a set of emotions in various situations (Rottenberg et al., 2018). The significance of this concept has garnered increased attention in recent times, primarily due to its crucial role in human growth and development. Numerous theorists have explored the concept of emotional regulation through various frameworks (Gillebaart, 2018). Additionally, emotions can have a profound influence on children and their developmental trajectory. Regrettably, many children often resort to inappropriate or ineffective emotional regulation strategies (Celik & Storme, 2018).

Based on the previously discussed cases, it is clear that properly identifying and assessing emotions in children, with the goal of facilitating their effective management, holds significant importance (Shan et al., 2019). When it comes to the research background, there exist questionnaires to measure both emotions and emotion regulation. However, none of these existing tools specifically focus on evaluating children's emotions. Despite this, the Parental Assistance with Child Emotion Regulation (PACER) questionnaire possesses the ability to accurately assess children's emotions. This tool was developed and standardized by Cohedes et al (2021), and it has demonstrated strong validity and reliability.

Given the pivotal role of emotions in life's journey and in the development and growth of children, as well as the detrimental influence of negative emotions in instigating a range of disorders in children and their ensuing effects on the family system, coupled with the dearth of adequate tools in the domestic research landscape and a corresponding need for cultural alignment, it became imperative for researchers to translate and standardize this questionnaire. In this context, the primary objective of the current research endeavor was to ascertain the factorial validity and reliability of the Parental Assistance with Child Emotion Regulation (PACER) measure.

Literature Review

Insufficient emotion regulation in children can significantly contribute to a plethora of disorders, including maladaptive emotional and behavioral responses (Mazefsky & White, 2014). Notably, children often experience considerable challenges in the functions related to self-regulation of emotions, resulting in significant difficulties in comprehending and controlling their emotions and feelings (Cohedes et al., 2021). In the research landscape, there exist various questionnaires designed to evaluate emotions and their regulation. One of these instruments is the Emotion Regulation Strategies Scale (Gross & Johann, 2003). It features two subscales (reappraisal and suppression), accounting for 10 questions and offering a degree of flexibility in its usage. Another prominent questionnaire in this context is the Cognitive Emotion Regulation Questionnaire (CERQ) developed by Garnefsky and Kraij (2006). This 18-item assessment tool gauges cognitive emotion regulation strategies employed in response to stressful and threatening life events.

Methodology

The current study adopts a survey-based approach in terms of methodological framework, aiming to standardize the Iranian version of the Parental Assistance with Child Emotion Regulation (PACER). To achieve this, confirmatory factor analysis was employed. The statistical population for the current study comprised of all parents with children under ten years old residing in Sanandaj city. Based on comprehensive criteria and with a careful attention to ensure both generalization and accurate standardization, the sample size was set at 370 participants. Upon gathering all necessary data, the final sample consisted of 363 individuals, after some exclusions.

The research tools encompass the Child Emotion Regulation Scale with Parent Assistance (PACER), which comprises 50 items distributed across 10 subscales. This instrument was developed and refined by Cohedes et al. (2021) for the present study. The Child Emotion Regulation Scale with Parent Assistance (PACER) is designed to be completed by parents and assesses the methods and strategies employed by parents to regulate their child's negative emotions. The Conflict Tactics Scales is a 15-item questionnaire used to measure three different conflict resolution tactics among family members, specifically: reasoning, verbal aggression, and violence.

Additionally, the Emotion Regulation Questionnaire-Child and Adolescent (ERQ-CA) was developed by Gross and Johann in 2003. This questionnaire includes 10 items and is used to assess two general emotion regulation strategies: reappraisal and suppression. The Parental Assistance with Child Emotion Regulation (PACER) questionnaire was implemented in the research sample following translation and validation of content validity. Principal components factor analysis was subsequently employed to identify the ten primary factors within the scale, which were further confirmed via confirmatory factor analysis.

Results

Initially, the suitability of the research sample for factor analysis was examined using Bartlett's test and the KMO sampling adequacy index. As the KMO value surpassed 0.6, factor analysis was deemed feasible, and the data demonstrated adequate sampling properties. When the Parental Assistance with Child Emotion Regulation (PACER) questionnaire was subjected to factor analysis using principal components, 10 latent factors emerged upon application of Varimax rotation. A Cronbach's alpha coefficient of 0.94 was obtained for the scale in its entirety, indicative of its satisfactory reliability. Upon review of the χ^2 and df/χ^2 values, which were lower than the threshold of 3, it was concluded that the model exhibited a reasonable fit with the data. Consequently, 10 factors were confirmed to constitute the Parental Assistance for Child Emotion Regulation (PACER) scale.

Discussion

The primary aim of the study was to conduct the Iranian standardization of the Parental Assistance with Child Emotion Regulation (PACER) measure. Through factor analysis, 10 factors were identified within the tool, and given the research background and theoretical framework related to emotion regulation, each of the 10 factors can be substantiated in terms of aligning with the regulation of children's emotions. The impact and significance of parents in the emotional regulation of children cannot be overstated, as the presence of positive communication patterns amongst family members, particularly between parents, and the establishment of a supportive environment for thought exchange can contribute to the appropriate development of a child's personality and effective management of their emotions and expression of their feelings in a healthy manner (Ting & Weiss, 2017).

Indeed, the pivotal role played by parents in the emotional regulation of children is undeniable, given the significant influence of parental support in facilitating children's emotional regulation and the crucial role of emotional regulation in promoting children's mental health (Morris et al., 2017). With the identification of the factors that constitute the Parental Assistance with Child Emotion Regulation (PACER) scale and the satisfactory level of reliability achieved by this tool, it can serve as a valid measure for the assessment of children's emotional regulation based on parental input.

Acknowledgments

The researchers extend their heartfelt gratitude to all the esteemed parents who graciously participated in this study and provided their support. Additionally, they would like to express their sincere appreciation to the professors who meticulously reviewed and corrected the translation of the questionnaire.

هنجاریابی ایرانی مقیاس تنظیم هیجان‌های کودک با کمک والدین (PACER)

زهرا زاهدی

zahediz632@gmail.com

کورش محمدی

mohammadi.km@gmail.com

انور دست‌باز*

Anvardastbaz@uok.ac.ir

آرمان عزیزی

armanazizi2020@gmail.com

دانشجوی دکتری مشاوره، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران. رایانامه:

استادیار گروه مشاوره، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران. رایانامه:

نویسنده مسئول، استادیار گروه مشاوره، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران، رایانامه:

دکتری مشاوره، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران. رایانامه:

چکیده

هدف از اجرای این پژوهش، تعیین عامل‌های مقیاس تنظیم هیجان‌های کودک با کمک والدین (PACER) در والدین دارای فرزند زیر ده سال و هنجاریابی ایرانی آن بود. روش پژوهش همبستگی از نوع تحلیل عاملی و جامعه پژوهش شامل همه والدین دارای فرزند زیر ده سال، در شهرستان سنندج در سال ۱۴۰۱ بود. از بین آن‌ها با استفاده از قاعده Kline و به روش نمونه‌گیری در دسترس ۳۶۳ نفر انتخاب شدند. مقیاس تجدیدنظر شده تنظیم هیجان‌های کودک با کمک والدین (PACER) پس از ترجمه و احراز روایی محتوایی، در نمونه موردپژوهش اجرا شد. با استفاده از تحلیل عاملی به روش مؤلفه‌های اصلی تعداد ۱۰ عامل به‌عنوان عامل‌های اصلی مقیاس مشخص شد و با استفاده از تحلیل عاملی تأییدی عوامل مشخص‌شده، تأیید شدند. عامل‌های تعیین‌شده (تعهد رفتاری، حل مسئله، حمایت‌های اجتماعی، نشخوار فکری، حواس‌پرتی، ارزیابی مجدد، پذیرش، سرکوبی بیانی، برون‌فکنی و اجتناب) دارای ضریب پایایی از ۰/۸۴ تا ۰/۹۱ بودند و ضریب آلفای کلی مقیاس ۰/۸۹ به دست آمد. همگرایی پرسشنامه هم با پرسشنامه تنظیم هیجانی Gross and John (2003) و مقیاس تاکتیک‌های تعارض Straus (1997) تأیید شد. نتایج پژوهش نشان داد که این مقیاس از روایی و پایایی مناسب برخوردار است و می‌توان از آن به‌عنوان ابزاری مناسب در زمینه مشاوره کودک و خانواده‌درمانی در ایران استفاده کرد.

کلیدواژه‌ها: تنظیم هیجان‌های کودک با حمایت والدین، تعهد رفتاری، سرکوبی هیجانی، پذیرش هیجانی

استناد به این مقاله: زاهدی، زهرا، محمدی، کورش، دست‌باز، انور، و عزیزی، آرمان. (۱۴۰۳). هنجاریابی ایرانی مقیاس تنظیم هیجان‌های کودک با کمک والدین (PACER). فصلنامه اندازه‌گیری تربیتی، ۱۵(۵۷)، ۱۰۷-۱۳۰.

<https://doi.org/10.22054/jem.2024.71058.3415>

© ۲۰۱۶ دانشگاه علامه طباطبائی

ناشر: دانشگاه علامه طباطبائی

مقدمه

هیجان بخشی از وجود انسان است و در مسیر زندگی به شکل‌های مختلفی بروز می‌کند؛ به سادگی می‌تواند زندگی او را تحت تأثیر قرار دهند و به صورت گسترده او را درگیر نماید (Gross & Jazaieri, 2014)؛ هیجان در وجود انسان، گاهی ممکن است به شکل آگاهانه و گاهی هم ممکن است ناآگاهانه عمل کند. درعین حال، هیجانات نقشی حیاتی در تحول انسان ایفا می‌کند. همین گستردگی محققان را در بررسی ابعاد مختلف آن با دشواری مواجه ساخته است (Olson et al., 2020). هیجان‌های مانند ترس و خشم، برای حفظ انسان نخستین از آسیب‌ها، همواره به او کمک کرده و هیجان‌هایی همچون شادی و عشق، به بقای نسل انسان کمک کرده است. به دلیل ماهیت فعال هیجان و نقشی که در فرایندهای روانی انسان ایفا می‌کند، در سال‌های اخیر، مفهوم تنظیم هیجان^۱ به ادبیات روان‌شناسی وارد شده است (Endrered & Vikan, 2007). در این مفهوم، نقش فرایندی تنظیم هیجان در کنترل و سازمان‌دهی انواع مختلف آن مدنظر محققان بوده است (Sweezy, 2011).

در مورد تنظیم هیجان، توانایی هر فرد برای تنظیم کردن یک هیجان مشخص یا مجموعه‌ای از هیجان‌های مختلف در موقعیت‌های گوناگون مطرح می‌شود (Rottenberg et al., 2018). روش‌های تنظیم هیجانی شامل زیر است: یادگیری تفسیر وضعیت‌ها به صورت متفاوت برای مدیریت کردن بهتر آن‌ها، تغییر هدف یک هیجان (مثلاً خشم) در راستای افزایش احتمال بروز برون‌دادهای مثبت در آن و تشخیص اینکه چگونه رفتارهای متفاوت، در خدمت وضعیت‌های هیجانی مختلف قرار دارد (Celik & Storme, 2018).

در سال‌های اخیر توجه به این سازه، به دلیل نقشی که در دوران رشد و تحول انسان ایفا کرده است، افزایش یافته و نظریه‌پردازان با رویکردهای گوناگون به مفهوم تنظیم هیجانی پرداخته‌اند (Gross & Jazaieri, 2014). نظریه‌پردازان شناخت اجتماعی، در راستای تأکید بر ماهیت مولد، خلاق و مبتکر ذهن، بر نقش فرد در خودتنظیمی مرتبط با هیجانات متمرکز شده‌اند (Gillebaart, 2018). خودتنظیمی هیجانی، فرایندی پیچیده است که دربرگیرنده مدیریت هیجانی، احتراز، بازداری، نگهداری و نوسان احساسات درونی یا عوامل مرتبط با هیجان‌ها (فرایندهای زیستی، شناخت و رفتار) است؛ این فرایندها در راستای تحقق سازگاری افراد عمل می‌کنند (Gross & Jazaieri, 2014; Eisenberg & Spinard, 2004).

1. emotion regulation

تقسیم‌بندی‌های مختلفی در مورد هیجان‌ها وجود دارد؛ بعضی از نظریه‌پردازان هیجان‌ها (عواطف) به دو دسته کلی اولیه و ثانوی تقسیم می‌کنند (Tenhoute, 2007)؛ دیگر تقسیم‌بندی رایج، تفکیک هیجان‌ها و عواطف به دو دسته مثبت و منفی است (Russell & Carroll, 1999).

کارکردگرایان هیجان را در پاسخ‌های رفتاری لازم، تنظیم کردن تصمیم‌گیری، ارتقای کارکرد حافظه برای رخدادهای مهم و تسهیل روابط میان فردی دخیل می‌دانند (Hofmann et al., 2014). از دیگر سو، هیجان‌ها همان‌گونه که می‌توانند کمک‌کننده باشند، می‌توانند آسیب‌زا نیز باشند. اگر هیجانات با شدت نامناسب یا در زمان نامناسب بروز کنند، می‌توانند مخرب باشند، به‌طوری‌که در بسیاری از منابع آسیب‌شناسی اختلالات روانی به تأثیر هیجان‌های منفی اشاره شده است (Gillebaart, 2018). علاوه بر موارد ذکرشده هیجان‌ها در روابط میان فردی نقش بسیار مهمی ایفا می‌کنند و تنظیم هیجان در این ساحت، به سازگاری افراد در روابط کمک می‌کند (Gross, 2013).

تنظیم هیجانی سالم، سنگ بنای سلامت روانی و سازگاری است؛ درحالی‌که تنظیم ناسالم هیجان‌ها، در مرکز بسیاری از اختلالات روان‌شناختی قرار دارد و شکست در تنظیم هیجان نیز به اختلالات روانی دامن می‌زند (Rottenberg et al., 2018). تنظیم هیجان‌ها پاسخ‌های خودکار به محرک‌های هیجانی مرتبط را به طریقی مثبت بهبود می‌بخشد و مانع رشد هیجان منفی می‌شوند و فرد را قادر به مواجهه با هیجان‌ها منفی می‌سازد (Hofmann et al., 2014)؛ همچنین تنظیم هیجان سازگارانه با اعتمادبه‌نفس مثبت و تعاملات اجتماعی، افزایش تجارب هیجانی مثبت، مقابله مؤثر در مواجهه با موقعیت‌های پراسترس کمک می‌کند (Szasz et al., 2012).

تحقیقات بسیاری نشان داده‌اند که تنظیم هیجان‌ها در کنترل احساسات منفی همچون خشم و افسردگی تأثیر مثبت دارد (Massah et al., 2016). براساس تحقیقات دیگر، ضعف در تنظیم هیجان‌های منفی می‌تواند به افزایش تعارضات و کاهش رضایت از زندگی منجر شود (Filipovic et al., 2015).

علاوه بر موارد مذکور هیجان‌ها در کودکان و مسیر رشد آن‌ها تأثیر بسزایی دارند. کودکان گاهی، ناتوانی در کارکردهای مربوط به خودتنظیمی هیجانی دارند، به‌طوری‌که در درک و مهار هیجان‌ها و احساس‌های خود با مشکلات اساسی و عدیده‌ای روبرو هستند.

(Biederman et al., 2012). اکثر کودکان از راهبردهای تنظیم هیجانی سازش نیافته استفاده می‌کنند و در به‌کارگیری راهبردهای تنظیم هیجانی سازش یافته دچار نارسایی هستند (Spencer et al., 2011).

تنظیم هیجان، در کودکان شامل استفاده از راهبردهای رفتاری و شناختی ساده و کاربردی برای تغییر در مدت‌زمان یا شدت تجربه یک هیجان منفی است (Rottenberg et al., 2018). تنظیم هیجان ضعیف در کودکان، نقش مهمی در بسیاری از اختلالات از جمله اختلال در تولید واکنش‌های عاطفی و رفتاری نامناسب ایفا می‌کند (Mazefsky & White, 2014). کودکان گاهی ناتوانی عمده‌ای در کارکردهای مربوط به خودتنظیمی هیجانی دارند، به‌طوری‌که در درک و مهار هیجان‌ها و احساس‌های خود با مشکلات اساسی روبه‌رو هستند و در محیط اجتماعی نشان می‌دهند که متناسب با آن محیط نیست (Shan et al., 2019). با توجه به موارد مذکور شناسایی و ارزیابی هیجان‌ها در کودکان، با هدف کمک به مدیریت صحیح آن‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

در پیشینه پژوهشی پرسش‌نامه‌هایی برای بررسی هیجان و تنظیم هیجان وجود دارد. یکی از این پرسش‌نامه‌ها راهبردهای تنظیم هیجان^۱ (ERQ) Gross and Johan (2003) است. این ابزار دارای دو خرده‌مقیاس (ارزیابی مجدد و سرکوبی) است که در ۱۰ سؤال تنظیم و قابل استفاده است. در این ابزار راهبردهای تنظیم هیجان را موردبررسی قرار داده است که توسط فرد تکمیل می‌شود. پرسش‌نامه دیگر پرسشنامه تنظیم شناختی هیجان^۲ (CERQ)؛ Garnefski and Kraaij (2006) است که یک ابزار ۱۸ ماده‌ای است و راهبردهای تنظیم شناختی هیجان‌ها را در پاسخ به حوادث تهدیدکننده و تنش‌زای زندگی در طیف پنج‌درجه‌ای از ۱ (هرگز) تا ۵ (همیشه) برحسب ۹ زیرمقیاس به این شرح می‌سنجد: خودسرزنشگری؛ دیگرسرزنشگری؛ تمرکز بر فکر/نشخوارگر؛ فاجعه‌نمایی (فاجعه‌آمیزپنداری)؛ کم‌اهمیت‌شماری؛ تمرکز مجدد مثبت؛ ارزیابی مجدد مثبت؛ پذیرش؛ تمرکز مجدد بر برنامه‌ریزی. حداقل و حداکثر نمره در هر زیرمقیاس به ترتیب ۲ و ۱۰ است و نمره بالاتر نشان‌دهنده استفاده بیشتر فرد از آن راهبرد شناختی محسوب می‌شود (Garnefski & Kraaij, 2006).

1. Emotion Regulation Questionnaire (ERQ)

2. Cognitive Emotion Regulation Questionnaire (CERQ)

هیچ کدام از ابزارهای مذکور، هیجان‌های کودکان را به صورت مستقیم مورد بررسی قرار نداده‌اند؛ اما پرسش‌نامه تنظیم هیجان کودک به کمک والدین^۱ (PACER)، قابلیت بررسی دقیق هیجان‌های کودکان را دارد. این پرسشنامه توسط Cohedes و همکاران (2021) طراحی و هنجاریابی شده است و دارای اعتبار و روایی مطلوب است. پرسش‌نامه مذکور دارای ۵۰ سؤال است که در ۱۰ خرده مقیاس (عدم درگیری رفتاری، حل مسئله، بررسی حمایت‌های اجتماعی، نشخوار فکری، حواس‌پرتی، ارزیابی مجدد، پذیرش، سرکوبی بیانی، برون‌فکنی و اجتناب) تنظیم شده است.

با توجه به نقش مهم هیجان‌ها در مسیر زندگی و در رشد و بالندگی کودکان، همچنین تأثیر هیجان‌های منفی در ایجاد اختلال‌های مختلف در کودکان و بروز پیامدهای ناشی از این مشکلات بر سیستم خانوادگی و عوارض جانبی و بلندمدت آن و همچنین نبود ابزار متناسب در پیشینه پژوهشی داخلی و متناسب با فرهنگ ایرانی پژوهشگران را ملزم به ترجمه و هنجاریابی این پرسش‌نامه نمود. در همین راستا هدف از پژوهش حاضر تعیین روایی عاملی و پایایی مقیاس تنظیم هیجان کودک با کمک والدین (PACER) بود.

روش

پژوهش حاضر از نظر نحوه گردآوری داده‌ها پیمایشی و از لحاظ هدف، کاربردی است. برای هنجاریابی ایرانی مقیاس تنظیم هیجان‌ها کودک با کمک والدین (PACER)، از تحلیل عاملی تأییدی استفاده شد. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه والدین دارای کودک زیر ده سال شهر سنج در سال ۱۴۰۱ بود. برای برآورد حجم نمونه جهت اجرای تحلیل عاملی، متخصصان، تعداد آزمودنی‌های حداقل ۱۰۰ نفر و ۳۰۰ نفر (هومن و عسگری، ۱۳۸۴) را پیشنهاد کرده‌اند. علاوه بر آن در ادبیات تحلیل عاملی نیز پیشنهادهایی درباره حداقل نمونه مورد نیاز برای اجرای یک تحلیل عاملی معتبر به چشم می‌خورد. عده‌ای از پژوهشگران حداقل تعداد نمونه را از ۱۰۰ تا ۲۵۰ نفر پیشنهاد کرده‌اند (Reynolds & Bigler, 1996)، همچنین پیشنهادهایی بر اساس نسبت اندازه نمونه به متغیرها ارائه شده است؛ Kline (2013) سه‌به‌یک تا شش به یک و Dollfus and Everitt (1998) حداقل نسبت ده به یک را پیشنهاد کرده‌اند. بعضی دیگر نیز به ازای هر گویه، حداقل پنج آزمودنی را به عنوان حجم نمونه لازم برای چنین پژوهش‌هایی ضروری دانسته‌اند (Bryant & Yarnold, 1995). بر همین اساس

1. Parental Assistance with Child Emotion Regulation (PAER)

در این پژوهش با در نظر گرفتن همه معیارهای پیش گفته و با رعایت احتیاط جهت تعمیم و هنجاریابی دقیق، حجم نمونه برابر با ۳۷۰، از جامعه آماری مذکور به صورت در دسترس انتخاب شدند که پس از جمع‌آوری اطلاعات، تعداد آزمودنی‌ها به ۳۶۳ نفر کاهش یافت. ابزارهای پژوهش از قرار ذیل است:

مقیاس تنظیم هیجان کودک با کمک والدین (PACER): این پرسشنامه دارای ۵۰ آیتم و ۱۰ خرده مقیاس است که توسط Cohedes و همکاران در سال ۲۰۲۱، تهیه و تنظیم شده است و دارای طیف لیکرت ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۷ (کاملاً موافقم) است. این پرسشنامه توسط والدین تکمیل می‌شود و استراتژی‌ها و روش‌های والدین را در تنظیم هیجانات منفی کودک را مورد بررسی قرار می‌دهد. اعتبار این پرسشنامه با روش آلفای کرونباخ (بیشتر از ۰/۸۵) و روش باز آزمایی (بعد از یک هفته بالاتر ۰/۷) مورد بررسی و تأیید قرار گرفته است.

مقیاس تاکتیک‌های تعارض^۱ (CTS): مقیاس تاکتیک‌های تعارض توسط Straus (۱۹۹۷) ساخته شد که دارای ۱۵ ماده است که برای سنجیدن سه تاکتیک حل تعارض استدلال، پرخاشگری کلامی و خشونت بین اعضای خانواده تدوین شده است. نمرات زیرمقیاس "استدلال" در هر یک از مقیاس‌های "تاکتیک‌های تعارض" از پرسش‌های A تا E به دست می‌آید. نمرات "پرخاشگری کلامی" با جمع پرسش‌های J تا F و "پرخاشگری فیزیکی" با جمع پرسش‌های K تا O به دست می‌آید. دامنه نمرات حداکثر و حداقل برای زیرمجموعه‌ها ۵ تا ۲۵ و برای کل ۱۵ تا ۷۵ تا نمرات است که نمرات بالاتر به معنی استفاده بیشتر از یک تاکتیک به خصوص است. در پژوهش Straus (۱۹۹۷) ضریب آلفای کرونباخ برای زیر مقیاس استدلال از ۰/۴۲ تا ۰/۷۶ به دست آمد؛ همچنین برای زیر مقیاس پرخاشگری کلامی ضریب آلفای کرونباخ دامنه‌ای بین ۰/۶۲ تا ۰/۸۸ و برای زیرمقیاس پرخاشگری فیزیکی ضریب آلفای کرونباخ دامنه‌ای بین ۰/۴۲ تا ۰/۹۶ به دست آمد. روایی محتوایی این مقیاس در پژوهش زابلی (۱۳۸۳) نقل از ثنایی، (۱۳۸۷) نیز تأیید شده است. در پژوهش اسدی و همکاران (۱۳۹۴) اعتبار این آزمون از طریق آلفای کرونباخ ۰/۹۲ و از روش باز آزمایی ۰/۸۳ به دست آمد. ضریب آلفای کرونباخ در این پژوهش برای نمره کل ۰/۸۷ به دست آمد.

پرسشنامه تنظیم هیجان (ERQ): پرسشنامه تنظیم هیجان توسط Gross and John (۲۰۰۳) تدوین شد. این پرسشنامه شامل ۱۰ آیتم است که دو راهبرد کلی تنظیم هیجان

1. Conflict Tactics Scale (CTS)

یعنی ارزیابی مجدد و سرکوبی را اندازه می‌گیرد. ۶ آیتم به ارزیابی راهبرد ارزیابی مجدد و ۴ آیتم به ارزیابی راهبرد سرکوبی می‌پردازد. هر آیتم شامل یک طیف لیکرت ۷ درجه‌ای (۱ کاملاً مخالفم تا ۷ کاملاً موافقم است. Gross and John (2003) روایی و پایایی پرسشنامه فوق را مطلوب و با ضریب همسانی درونی ۰/۷۳ و ضریب بازآزمایی برای هر دو راهبرد ۰/۶۹ گزارش کرده است. در پژوهش لطفی و همکاران (۱۳۹۸) آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه ۰/۸۱ و برای دو عامل ارزیابی مجدد و سرکوبی به ترتیب مقادیر ۰/۷۹ و ۰/۶۸ بود. در پژوهش حاضر نیز آلفای کرونباخ ۰/۸۸ به دست آمد.

برای استفاده از مقیاس تنظیم هیجان کودک با کمک والدین (PACER) در ایران، ابتدا عبارت‌ها به فارسی ترجمه شد. سپس یکی از استادان رشته آموزش زبان انگلیسی و سه نفر از استادان رشته روان‌شناسی در مراکز آموزش عالی، درباره انطباق محتوای متن فارسی و انگلیسی اظهار نظر کردند و بر اساس نظر آنان، ویرایش‌های لازم انجام شد. همچنین دو نفر متخصص، روایی صوری عبارات را برای سنجش تنظیم هیجان کودک با کمک والدین ایرانی را ارزیابی کردند. در نتیجه اقدامات یادشده، شکل نهایی پرسشنامه تدوین شد. پس از آماده‌سازی نسخه نهایی و مشخص شدن تمامی والدین جهت پاسخ‌گویی به پرسشنامه، یکی از پژوهشگران با حضور در سالن کنفرانس مدارس و یا مراکز مشاوره تعیین شده و ارائه توضیحات مقدماتی درباره پژوهش و همچنین یادکرد این نکته که شرکت در پژوهش اجباری نیست؛ همچنین اشاره به این نکته که احتیاجی به ثبت هویت فردی نیست، پرسشنامه‌ها را توزیع می‌کرد. پاسخ‌دهندگان مجاز بودند بدون محدودیت زمانی، گزینه‌های موردنظر خود را برگزینند. به‌طور متوسط حدود سی تا شصت دقیقه طول می‌کشید تا پرسشنامه‌ها تکمیل شوند. پرسشنامه‌های تکمیل شده پس از رمزگردانی و ورود به رایانه، تحلیل شدند. سپس مقیاس با استفاده از تحلیل عاملی اکتشافی به روش مؤلفه‌های اصلی تعداد ۱۰ عامل به‌عنوان عامل‌های اصلی مقیاس مشخص شد و با استفاده از تحلیل عاملی تأییدی عوامل مشخص شده، تأیید شدند.

الگوی پژوهش حاضر در زمره مطالعات همبستگی قرار می‌گیرد؛ بنابراین با استفاده از نرم‌افزار SPSS ویرایش ۲۶، تحلیل عاملی اکتشافی^۱ برای بررسی مشخصات روان‌سنجی مقیاس انجام شد. سپس برای بررسی ساختار مقیاس، با استفاده از نرم‌افزار AMOS-26 تحلیل

1. exploratory factor analysis

عاملی تأییدی^۱ به روش برآورد بیشینه احتمال^۲ اجرا شد. با اجرای تحلیل عاملی تأییدی، شاخص‌های برازش مدل محاسبه شدند؛ شاخص‌های محاسبه‌شده عبارت بودند از مجذور کای (خی دو) شاخص برازندگی تطبیقی^۳، شاخص هنجار شده برازندگی^۴، ریشه خطای میانگین مجذورات تقریب^۵، شاخص برازندگی نسبی^۶ و ملاک اطلاعات آکایکی^۷ درباره شاخص‌های برازش، توجه به شاخص‌هایی معطوف بوده است که کمتر از حجم نمونه تأثیر می‌پذیرند. شاخص برازندگی تطبیقی بالاتر از ۰/۹، ریشه خطای میانگین مجذورات تقریب کمتر از ۰/۰۸ پذیرفتنی تلقی می‌شوند (Kline, 2013). به علاوه، برای شاخص RMSEA معنادار نشدن آزمون، نشانگر کفایت تقریب مدل از جمعیت است. همچنین بار عاملی بیشتر از ۰/۳ به عنوان بار عاملی قابل قبول سؤالات تعیین شد.

یافته‌ها

پیش از انجام تحلیل عاملی ضریب آلفای گویه‌های مقیاس و همبستگی هر گویه با نمره کل مقیاس حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک مورد بررسی قرار گرفت. ابتدا امکان انجام تحلیل عاملی بر روی نمونه پژوهش، با استفاده از آزمون بارتلت و شاخص کفایت نمونه‌برداری KMO مورد بررسی قرار گرفت. مطابق جدول (۱) مقدار KMO برای مقیاس برابر ۰/۸۴۵ شد. با توجه به اینکه اندازه KMO بالاتر از ۰/۶ است می‌توان تحلیل عاملی را انجام داد و داده‌ها از کفایت نمونه‌برداری برخوردار است (Kline, 2013). همچنین مقدار آماری آزمون کرویت (۰/۰۰۰۱، $p < ۳۶۱۰/۲۶$) شد که سطح معنی‌داری آن کمتر از ۰/۰۰۰۱ است؛ بنابراین علاوه بر کفایت نمونه‌برداری، اجرای تحلیل عاملی نیز مقبول بود.

جدول ۱. مقدار KMO و نتیجه آزمون کرویت بارتلت برای مقیاس حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک

آزمون کفایت نمونه‌برداری (KMO)		
۰/۸۴۵		
۳۶۱۰/۲۶	تخمین خی دو	
۱۸۷	درجه آزادی	آزمون کرویت بارتلت
۰/۰۰۰۱	معنی‌داری	

1. confirmatory factor analysis
2. maximum likelihood
3. Comparative Fit Index (CFI)
4. Normed Fit Index (NFI)
5. Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)
6. Relative Fit Index (RFI)
7. Akaike Information Criterion (AIC)

عوامل نهفته در مقیاس حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک با روش تحلیل عامل‌های اصلی و چرخش واریماکس استخراج شد. در این مدل ۱۰ عامل با توجه به تعداد ارزش‌های ویژه^۱ بالاتر از یک به دست آمد. همان‌طور که در جدول ۲ قابل مشاهده است، درصد کل واریانس تبیین شده توسط ۱۰ عامل، ۸۸/۵۹ بود.

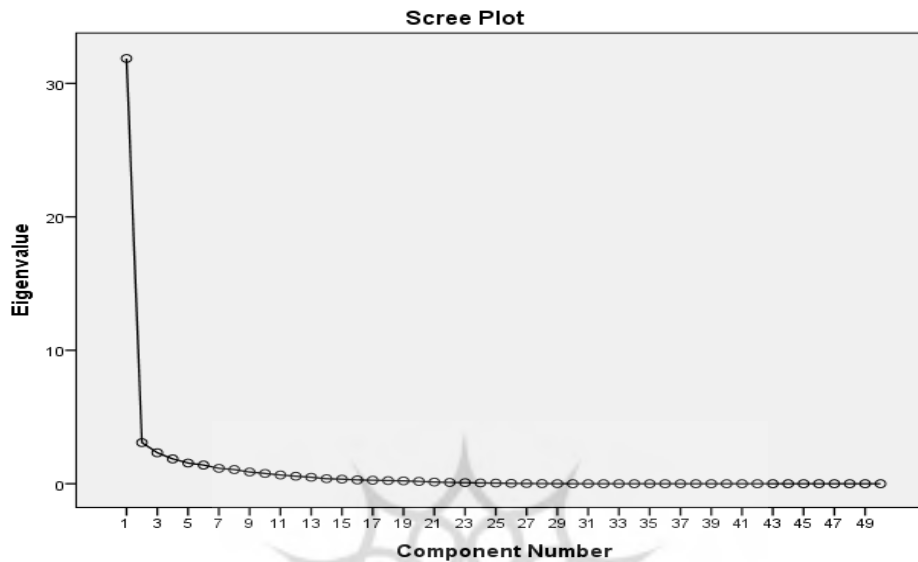
جدول ۲. ارزش‌های ویژه عامل‌ها حاصل از تحلیل عاملی اکتشافی مقیاس حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک

عامل‌ها	ارزش ویژه	قدرت تبیین	درصد تراکمی واریانس
۱	۲۱/۸۶	۴۳/۷۳	۴۳/۷۳
۲	۶/۵۶	۱۲/۳۸	۵۶/۱۱
۳	۴/۳۷	۷/۶۲	۶۳/۷۳
۴	۳/۰۸	۶/۱۶	۶۹/۸۹
۵	۲/۳۲	۴/۶۴	۷۴/۵۳
۶	۱/۸۶	۳/۷۲	۷۸/۲۵
۷	۱/۵۴	۳/۰۹	۸۱/۳۵
۸	۱/۴۰	۲/۸۰	۸۴/۱۵
۹	۱/۱۵	۲/۳۱	۸۶/۴۷
۱۰	۱/۰۶	۲/۱۲	۸۸/۵۹

در ادامه نمودار سنگ‌ریزه^۲ نیز نشان داده می‌شود که با توجه به شیب دامنه، هشت عامل از مجموعه عوامل تشکیل‌دهنده پرسشنامه، بالاتر از شیب خط هستند و بقیه عوامل در یک محدوده و نزدیک به هم قرار دارند.

1. eigenvalue
2. scree plot

نمودار ۱. نمودار سنگ‌ریزه برای تعیین تعداد عوامل مقیاس حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک

در تحلیل عاملی، گویه‌های در یک عامل قرار گرفتند که بار عاملی بیشتر از ۰/۳۰ داشته باشند (Kline, 2013). گویه‌های مربوط به هر عامل در جدول ۳ آمده است.

جدول ۳. ماتریس عامل‌های چرخش یافته به روش واریماکس

عوامل										گویه‌ها
عامل ۱	عامل ۲	عامل ۳	عامل ۴	عامل ۵	عامل ۶	عامل ۷	عامل ۸	عامل ۹	عامل ۱۰	
									۰/۸۸	۶
									۰/۸۳	۷
									۰/۸۳	۸
									۰/۶۸	۱۰
									۰/۸۴	۴
									۰/۸۴	۵
									۰/۸۳	۳
									۰/۸۰	۲
									۰/۷۶	۱
		۰/۸۴								۳۱
		۰/۷۲								۳۳
		۰/۵۸								۳۲

گویه‌ها	عوامل
عامل ۱	عامل ۲
عامل ۳	عامل ۴
عامل ۵	عامل ۶
عامل ۷	عامل ۸
عامل ۹	عامل ۱۰
۰/۵۵	۳۶
۰/۵۲	۳۸
۰/۵۲	۳۹

انطباق گویه‌های مربوط به عامل‌ها با توجه به عوامل طرح شده در مقیاس حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک، نشان می‌دهد که هر کدام از عامل‌ها دارای ۵ گویه بودند. به جزء عامل دوم و چهارم که ۴ گویه داشتند. ضریب آلفای کرونباخ کلی مقیاس حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک و به تفکیک هر ۱۰ مؤلفه در جدول ۴ آمده است.

جدول ۴. ضریب آلفای مقیاس حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک

عامل	نام مؤلفه	شماره گویه‌ها	تعداد گویه‌ها	ضریب آلفای کرونباخ
اول	عدم درگیری رفتاری	۱ تا ۵	۵ گویه	۰/۹۱
دوم	حل مسئله	۶ تا ۹	۴ گویه	۰/۸۸
سوم	بررسی حمایت‌های اجتماعی	۱۰ تا ۱۴	۵ گویه	۰/۸۹
چهارم	نشخوار فکری	۱۵ تا ۱۸	۴ گویه	۰/۸۵
پنجم	حواس‌پرتی	۱۹ تا ۲۳	۵ گویه	۰/۸۸
ششم	ارزیابی مجدد	۲۴ تا ۲۸	۵ گویه	۰/۹۱
هفتم	پذیرش	۲۹ تا ۳۳	۵ گویه	۰/۸۴
هشتم	سرکوبی بیانی	۳۴ تا ۳۸	۵ گویه	۰/۸۹
نهم	برون‌فکنی	۳۹ تا ۴۳	۵ گویه	۰/۸۴
دهم	اجتناب	۴۴ تا ۴۸	۵ گویه	۰/۹۱
نمره کل	-	۱ تا ۴۸	۴۸ گویه	۰/۸۹

همان‌طور که در جدول ۴ مشخص است، ضریب آلفای کرونباخ برای عامل اول برابر با ۰/۹۱، برای عامل دوم ۰/۸۸، برای عامل سوم ۰/۸۹، عامل چهارم ۰/۸۵، عامل پنجم ۰/۸۸، عامل ششم ۰/۹۱، عامل هفتم ۰/۸۴، عامل هشتم ۰/۸۹، عامل نهم ۰/۸۴ و عامل دهم ۰/۹۱ به دست آمد. همچنین ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۸۹ به دست آمده است که نشان‌دهنده پایایی مناسب مقیاس بود. لازم به ذکر است در عامل دوم و عامل چهارم دو گویه (گویه ۹ و گویه ۱۸ از مقیاس اصلی) به دلیل اینکه هم‌خوانی نداشتند و با وجود آن‌ها میزان آلفایی کرونباخ این عامل‌ها کمتر از ۰/۳ می‌شد بنابراین حذف شدند و در هنجاریابی ایرانی

این مقیاس به ۴۸ گویه تبدیل شد. نتایج مربوط به تحلیل عاملی تأییدی مقیاس حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک در جدول ۵ ارائه شده است.

جدول ۵. نتایج تحلیل عاملی تأییدی مقیاس حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک

شاخص‌ها	X ²	df	X ² /df	RMES	NFI	NNFI	CFI	IFI
مقادیر	۱۳۷۴/۸۷	۵۶۷	۲/۴۲	۰/۰۹۸	۰/۷۵	۰/۸۷	۰/۸۳	۰/۸۲

با توجه به مقادیر مربوط به X² و مقادیر df/X² که کمتر از ۳ است می‌توان گفت مدل با داده‌ها برازش نسبی دارد و ۱۰ عامل برای مقیاس حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک تأیید شد. سایر شاخص‌های برازش نیز از مقادیر نسبتاً مناسبی برخوردار بودند. برای سنجش روایی همگرایی عامل‌های پرسشنامه مذکور از پرسشنامه تنظیم هیجان Gross and John (2003) و مقیاس تاکتیک‌های حل تعارض Straus (1997) استفاده شد. ماتریس همبستگی بین عامل‌های: عدم درگیری رفتاری، حل مسئله، بررسی حمایت‌های اجتماعی، نشخوار فکری، حواس‌پرتی، ارزیابی مجدد، پذیرش، سرکوبی بیانی، برون‌فکنی و اجتناب با پرسشنامه تنظیم هیجان Gross and John (2003) به ترتیب ۰/۴۳۲، -۰/۳۸۲، ۰/۳۷۲، -۰/۴۱۱، -۰/۳۰۹، ۰/۴۱۲، ۰/۵۱۲، ۰/۳۱۱، -۰/۲۸۸، ۰/۲۹۹- بود که همگی با پرسش‌نامه مذکور معنادار بوده است همچنین ماتریس همبستگی بین عامل‌های مقیاس حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک با مقیاس تاکتیک‌های حل تعارض معنادار بود.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از اجرای این پژوهش، تعیین هنجاریابی مقیاس حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک (PACER) بود. تاکنون در سطح جهان چندین مقیاس برای سنجش تنظیم هیجان‌های کودک طراحی شده است. از بین مقیاس‌های طراحی شده، مقیاس تجدیدنظرشده حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک (PACER)، با توجه به جامعیتی که برای سنجش حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک دارد، انتخاب شد. در این پژوهش، ۱۰ عامل برای مقیاس مشخص شد که با توجه به پیشینه پژوهشی و مبنای نظری متغیر تنظیم هیجانی، هر ۱۰ عامل مرتبط با تنظیم هیجان‌های کودک قابل توجیه است. ضریب آلفای کرونباخ کلی مقیاس ۰/۹۴ بود و برای هر یک از عامل‌ها ضریب آلفای مناسب به دست آمده است؛ بنابراین مقیاس حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک والدین

(PACER) از اعتبار و روایی سازه برخوردار است. نتایج این پژوهش با نتایج پژوهش مهرپور و همکاران (۱۳۹۴)، نتایج پژوهش Cohedes و همکاران (2021) و نتایج پژوهش Dastbaz و همکاران (2024) همسو است.

در مورد نقش و تأثیر والدین در تنظیم هیجانی کودکان لازم به ذکر است، وجود الگوهای ارتباطی مثبت در بین اعضای خانواده مخصوصاً والدین و ایجاد فضای مساعد برای تبادل افکار و اندیشه‌ها می‌تواند منجر به شکل‌گیری صحیح شخصیت در کودکان و یادگیری مهارت‌های مقابله‌ای مانند حل مسئله، تصمیم‌گیری و توانایی امتناع و تحمل، همچنین یادگیری مدیریت هیجان‌ها و ابراز احساسات به شکل مطلوب است (Ting & Weiss, 2017). در این راستا والدینی که در فرایند آموزش نگرش‌ها، ارزش‌ها، مهارت‌های مقابله‌ای و مهارت‌های مدیریت هیجان‌های منفی به فرزندان به شیوه مطلوبی عمل می‌نمایند و در این فرایند حمایتگر فرزندان خود هستند، توانایی مدیریت آن‌ها را در کنترل هیجان‌ها در دوران رشد افزایش داده و میزان پذیرش هیجان‌های منفی و مدیریت درست آن‌ها را یاد می‌گیرند (Olson et al., 2020). کودکانی که در محیط خانواده میزانی از حمایت‌های لازم را دریافت کرده‌اند و این حمایت‌های مطابق با نیازهای رشدی آن‌ها بوده است، احساس شایستگی، استقلال و امنیت را در هر مرحله از فرایند رشد نشان داده‌اند (Morelen et al., 2016). برای کودکان حمایت ضعیف والدین در زمینه‌های مختلف از جمله تنظیم هیجانی منجر به شکل‌گیری اختلالات روانی زیادی از جمله افسردگی و اضطراب می‌شود. علاوه بر این، ممکن است تأثیر منفی بر مهارت‌های اجتماعی و روابط بین فردی آن‌ها داشته باشد و منجر به مشکلات رفتاری زیادی در آن‌ها شود (Hurrell et al., 2015).

در واقع والدین نقش اساسی در تنظیم هیجانی کودکان دارند زیرا تعامل و ارتباطات مثبت و سازنده در بین والدین همراه با ایجاد مجموعه‌ای از عوامل از قبیل تقویت شایستگی فردی، ایجاد مهارت‌های ارتباطی مطلوب و آموزش تجزیه و تحلیل و مدیریت درست هیجان‌ها در فضای گرم و به‌دور از قضاوت و پیش‌داوری‌ها، شرایطی ایجاد می‌کند که در آن کودکان به‌صورت مطلوب رشد پیدا کرده و فعالانه در جهت مسیر رسیدن به اهداف خود با تلاش می‌کنند همچنین در مقابل با ناملایمتی‌ها و شرایط دشوار استقامت آن‌ها بیشتر است (Morris et al., 2017)؛ زیرا به‌جای درگیر شدن در باتلاق هیجانات منفی، آن‌ها را به شیوه درست مدیریت کرده و به سمت اهدافشان حرکت می‌کنند (Tao & Hong, 2013)؛ اما والدینی

که در حمایت‌های لازم تنظیم هیجانی کودکان کوتاهی می‌کنند، فرزندان آن‌ها از راهبردهای خودتنظیمی کمتری در مقابله با هیجان‌ها برخوردار هستند، احساس شایستگی‌های لازم در این فرزندان رشد نمی‌دهد و موجب وابستگی آن‌ها به والدین می‌شود (Hurrell et al., 2015) و در درازمدت احتمال موفقیت آن‌ها کمتر است و در نتیجه احتمال مشکلات رفتاری درون سازی و برون سازی شده نیز بیشتر خواهد بود (Tao & Hong, 2013). درواقع والدین نقش مهمی در تنظیم هیجانی کودکان دارند، با توجه به اهمیت انکارناپذیر حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودکان و نقش اساسی تنظیم هیجانی در سلامت روان کودکان، وجود ابزاری استاندارد و بومی‌شده در این زمینه ضروری به نظر می‌رسد. با توجه به مشخص شدن عامل‌های مقیاس حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودکان و پایایی مطلوبی که این مقیاس کسب کرد، می‌توان از آن به‌عنوان ابزاری معتبر برای سنجش تنظیم هیجانی کودکان به کمک والدین (PACER) استفاده کرد.

اگرچه مقاله حاضر ویژگی‌های روان‌سنجی پرسش‌نامه هنجاریابی مقیاس حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک (PACER) را نشان می‌دهد، برخی محدودیت‌های این پژوهش باید موردتوجه قرار گیرد. یکی از محدودیت‌ها موضوع تعمیم‌پذیری است، چون این پژوهش در میان والدین دارای کودکان زیر ده سال شهر سنج انجام شده است. برای تعمیم‌پذیری بیشتر نتایج پژوهش پیشنهاد می‌شود این پرسشنامه در نمونه‌ها دیگر، اجرا و عامل‌های آن تعیین شود. همچنین پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های بعدی این عامل‌ها در خانواده‌های تک‌والدی و فرزندان طلاق اجرا شود. همچنین لازم است رابطه مستقیم و غیرمستقیم مقیاس حمایت والدین در تنظیم هیجانی کودک (PACER) با سایر متغیرهای روان‌شناسی و علوم تربیتی مرتبط و موردتوجه پژوهشگران آینده قرار گیرد.

تعارض منافع

پژوهشگران در رابطه با انتشار مقاله ارائه شده به‌طور کامل از اخلاق نشر رعایت کردند و سرقت ادبی، سوء رفتار، جعل داده‌ها و یا ارسال و انتشار دوگانه پرهیز نموده‌اند و تعارض در این زمینه وجود ندارد و موردحمایت مالی قرار نگرفته‌اند.

سپاسگزاری

پژوهشگران قدردان همراهی و همکاری کلیه والدین عزیزی شرکت کننده در این پژوهش هستند و از اساتید گرامی بابت نقطه نظرات اصلاح کننده در ترجمه پرسشنامه کمال تشکر را دارند.

منابع

- ثنایی ذاکر، باقر. (۱۳۷۸). پرسشنامه‌های سنجش خانواده و ازدواج. تهران: بعثت.
- جاویدی، حجت‌الله، اسدی، الهه، و قاسمی، نوشاد. (۱۳۹۴). رابطه تعارض والد - نوجوان، تاب‌آوری با مشکلات روان‌شناختی نوجوانان مقطع راهنمایی مناطق چهارگانه آموزش و پرورش شهر شیراز. *مطالعات روان‌شناختی*، ۱۱(۱)، ۷۵-۹۶.
<https://doi.org/10.22051/psy.2015.1794>
- لطفی، مژگان، بهرام پوری، لیلا، امینی، مهدی، فاطمی تبار، ریحانه، بیرشک، بهروز، انتظاری، محمد و همکاران. (۱۳۹۸). انطباق پرسشنامه تنظیم هیجان برای کودکان و نوجوانان (ERQ-CA) به زبان فارسی. *مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران*. ۲۹(۱۷۵)، ۱۱۷-۱۲۸.
<http://jmums.mazums.ac.ir/article-1-12374-fa.html>
- مهرپور، آناهیتا، حسین چاری، مسعود و کمالی، فاطمه. (۱۳۹۴). شاخص‌های روان‌سنجی مقیاس خودکارآمدی در تنظیم هیجانی. *فصلنامه اندازه‌گیری تربیتی*، ۶(۲۲)، ۸۵-۱۱۳.
<https://doi.org/10.22054/jem.2016.4016>
- هومن، حیدرعلی، و عسگری، علی. (۱۳۸۴). تحلیل عاملی: دشواری‌ها و تنگنای آن، *مجله روان‌شناسی و علوم تربیتی*، ۳۵(۲)، ۱-۲۰.

References

- Biederman, J., Spencer, T. J., Petty, C., Hyder, L. L., O'Connor, K. B., Surman, C. B., & Faraone, S. V. (2012). Longitudinal course of deficient emotional self-regulation CBCL profile in youth with ADHD: prospective controlled study. *Neuropsychiatric Disease and Treatment*, 8, 267-276.
<https://doi.org/10.2147/NDT.S29670>
- Bryant, F. B., & Yarnold, P. R. (1995). *Principal-components analysis and exploratory and confirmatory factor analysis*. In L. G. Grimm & P. R. Yarnold (Eds.), *Reading and understanding multivariate statistics* (pp. 99-136). American Psychological Association.
- Celik, P., & Storme, M. (2018). Trait Emotional Intelligence Predicts Academic Satisfaction Through Career Adaptability. *Journal of Career Assessment*, 26(4), 666-677. <https://doi.org/10.1177/1069072717723290>
- Cohodes, E. Preece, D. McCauley, s. Rogers, m. Gross, J & Gee, D. (2021). Development and Validation of the Parental Assistance with Child Emotion

- Regulation (PACER) Questionnaire. *Research on Child and Adolescent Psychopathology*, 50, 133–148. <https://doi.org/10.1007/s10802-020-00759-9>
- Dastbaz, A., Lanz, M., Confalonieri, E., Soheili, F., & Ohrt, J. H. (2024). Psychometric assessment of the Persian translation of the School Counselor Noncognitive Skills Scale using Iranian high-school students. *Journal of Psychologists and Counsellors in Schools*, 34(3), 306-318. <https://doi.org/10.1177/20556365241273516>
- Dollfus, S., & Everitt, B. (1998). Symptom structure in schizophrenia: two-, three- or four-factor models? *Psychopathology*, 31(3), 120-130. <https://doi.org/10.1159/000066235>
- Eisenberg, N., & Spinrad, T.L. (2004). Emotion-related regulation: Sharpening the definition. *Child Development*, 75, 334 – 339. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8624.2004.00674.x>
- Endrerud, M. S., & Vikan, A. (2007). Five- to seven-year-old children's strategies for regulating anger, sadness, and fear. *Nordic Psychology*, 59(2), 127-134. <https://doi.org/10.1027/1901-2276.59.2.127>
- Filipovic, S., Vukosavljevic-Gvozden, T., & Opacic, G. (2015). Irrational Beliefs, Dysfunctional Emotions, and Marital Adjustment: A Structural Model. *Journal of Family Issues*, 28(7), 1– 18. <https://doi.org/10.1177/0192513X15572384>
- Garnefski, N., & Kraaij, V. (2006). Cognitive emotion regulation questionnaire–development of a short 18-item version (CERQ-short). *Personality and individual differences*, 41(6), 1045-1053. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2006.04.010>
- Gillebaart M. (2018). The 'operational' definition of self-control. *Front Psychol*, 9, 1231. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2018.01231>
- Gross, J. J. (2013). Emotion regulation: Taking stock and moving forward. *Emotion*, 12(3), 359–365. <https://psycnet.apa.org/buy/2013-10205-001>
- Gross, J. J., & John, O. P. (2003). Individual differences in two emotion regulation processes: implications for affect, relationships, and well-being. *Journal of personality and social psychology*, 85(2), 348. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.85.2.348>
- Gross, J., & Jazaieri, H. (2014). Emotion, emotion regulation, and psychopathology: An affective science perspective. *Clinical Psychological Science*, 2(4), 387-401. <https://doi.org/10.1177/2167702614536164>
- Hofmann W, Luhmann M, Fisher RR, Vohs KD, Vaumeister RF. (2014). Yes, but are they happy? Effects of trait self-control on affective well-being and life satisfaction. *J Person*, 82(4), 265-277. doi:10.1111/jopy.12050. <https://doi.org/10.1111/jopy.12050>
- Houman, H.A., & Asgari, A. (2006). Factor analysis application: difficulties and limitations. *Journal of Psychology and Education*, 35(2), 1-20. [In Persian]
- Hurrell, K. E., Hudson, J. L., & Schniering, C. A. (2015). Parental reactions to children's negative emotions: Relationships with emotion regulation in children with an anxiety disorder. *Journal of anxiety disorders*, 29, 72-82. <https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2014.10.008>
- Javidi, H. A., Asadi, E., & Ghasemi, N. (2015). The Relationship between adolescent-parent conflict, resiliency with adolescent psychological problems Second and third level education in four areas of the city Shiraz. *Journal of Psychological Studies*, 11(1), 75-96. <https://doi.org/10.22051/psy.2015.1794> [In Persian]
- Kline, R. (2013). Exploratory and confirmatory factor analysis. In *Applied quantitative analysis in education and the social sciences* (pp. 183-217). Routledge.

- Lotfi, M., Bahrampouri, L., Amini, M., Fatemitabar, R., Birashk, B., Entezari, M., et al. (2019). Persian Adaptation of Emotion Regulation Questionnaire for Children and Adolescents (ERQ-CA). *Mazandaran Univ Med Sci*, 29(175), 117-128. [In Persian]
- Massah, O., Sohrabi, F., A'azami, Y., Doostian, Y., Farhoudian, A., & Daneshmand, R. (2016). Effectiveness of Gross model-based emotion regulation strategies training on anger reduction in drug-dependent individuals and its sustainability in follow-up. *International Journal of High-Risk Behaviors and Addiction*, 25(5), 243-247. doi: <https://doi.org/10.5812/ijhrba.24327>
- Mazefsky, C. A., & White, S. W. (2014). Emotion Regulation Concepts & Practice in Autism. Spectrum Disorder. *Journal of Child and Adolescent Psychiatric Clinics of North America*, 32(1), 15-24. <https://doi.org/10.1016/j.jdevneu.2014.05.012>
- Mehrpour, A., Hosseinchari, M., & Kamali, F. (2015). Psychometric Properties of the Regulatory Emotional Self-efficacy scale in a Sample of High-school Students. *Quarterly of Educational Measurement*, 6(22), 85-113. <https://doi.org/10.22054/jem.2016.4016> [In Persian]
- Morelen, D., Shaffer, A., & Suveg, C. (2016). Maternal emotion regulation: Links to emotion parenting and child emotion regulation. *Journal of Family Issues*, 37(13), 1891-1916. <https://doi.org/10.1177/0192513X14546720>
- Morris, A. S., Criss, M. M., Silk, J. S., & Houlberg, B. J. (2017). The impact of parenting on emotion regulation during childhood and adolescence. *Child Development Perspectives*, 11(4), 233-238. <https://doi.org/10.1111/cdep.12238>
- Olson, R. E., Bellocchi, A., & Dadich, A. (2020). A post-paradigmatic approach to analysing emotions in social life. *Emotions and Society*, 2(2), 157-178. <https://doi.org/10.1332/263169020X15893854268688>
- Reynolds, C. R., & Bigler, E. D. (1996). Factor structure, factor indexes, and other useful statistics for interpretation of the Test of Memory and Learning (TOMAL). *Archives of Clinical Neuropsychology*, 11(1), 29-43. [https://doi.org/10.1016/0887-6177\(95\)00027-5](https://doi.org/10.1016/0887-6177(95)00027-5)
- Rottenberg, J., Kovacs, M., & Yaroslavsky, I. (2017). Non-response to sad mood induction: implications for emotion research. *Cognition and Emotion*, 32(3), 431-436. <https://doi.org/10.1080/02699931.2017.1321527>
- Russell, J. A. & Carroll, J. M. (1999). On the bipolarity of positive and negative affect. *Psychological Bulletin*, 125, 3-30. <https://psycnet.apa.org/buy/1998-03256-001>
- Sanai Zakir, B. (1399). *Family and marriage assessment questionnaires*. Tehran: Basah. [In Persian]
- Shan, W., Zhang, Y., Zhao, J., Zhang, Y., Cheung, E. F. C., Chan, R. C. K., & Jiang, F. (2019). Association between Maltreatment, Positive Parent-Child Interaction, and Psychosocial Well-Being in Young Children. *The Journal of Pediatrics*, 213, 180-186. <https://doi.org/10.1016/j.jpeds.2019.06.050>
- Spencer, T., Faraone, S. V., Surman, C., Petty, C., Clarke, A., Batchelder, H., Wozniak, J., et al. (2011). Towards defining deficient emotional self-regulation in youth with attention deficit hyperactivity disorder using the child behavior check list: A controlled study. *Postgrad Med J*, 123(5), 50-59. <https://doi.org/10.3810/pgm.2011.09.2459>
- Straus, M. A. (1979). Measuring intramarital conflict and violence: The Conflict Tactics Scale. *Journal of Marriage and the Family*, 41(7), 5-8.

- Sweezy, M. (2011). The teenager's confession: Regulating shame in internal family systems therapy. *American Journal of Psychotherapy*, 65(2). 179-188. <https://doi.org/10.1176/appi.psychotherapy.2011.65.2.179>
- Szasz, P. L., Szentagotai, A., & Hofmann, S. G. (2011). The effect of emotion regulation strategies on anger. *Journal of Behavior Research and Therapy*, 49(14), 114-119. <https://doi.org/10.1016/j.brat.2010.11.011>
- Tao, V. Y. K., & Hong, Y. (2013). When academic achievement is an obligation: Perspectives from social oriented achievement motivation. *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 45(1), 110-136. <https://doi.org/10.1177/0022022113490072>
- TenHouten, W. D. (2007). *A General Theory of Emotions and Social Life*. USA: Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203013441>
- Ting, V., & Weiss, J. A. (2017). Emotion regulation and parent co-regulation in children with autism spectrum disorder. *Journal of autism and developmental disorders*, 47(3), 680-689. <https://doi.org/10.1007/s10803-016-3009-9>

